

Posudek vedoucího diplomové práce Vítězslava Máry *Sebetvorba v Nietzscheho Ecce homo*

Odevzdaná diplomová práce se v zásadě pouze kosmeticky liší od verze, jež byla odevzdána před půl rokem. Z tohoto důvodu se mé dřívější hodnocení nijak nemění.

Když student Vítězslav Mára v květnu prezentoval stav své práce na Diplomním semináři, zdálo se, že se jí bude muset ještě nejméně půl roku intenzivně věnovat, aby nabyla odevzdatelné podoby. Skutečnost, že práce byla posléze odevzdána ke konci července, asi nejlépe vypovídá o hlavních aspektech, které jako vedoucí musím hodnotit. Na jednu stranu se tím prokazuje, že student měl jednotlivé momenty promyšlené mnohem hlouběji a důkladněji, než předvedl. Zcela zjevně obsáhl velkou část autorizovaného Nietzscheho díla s dosti přesným zaměřením na motiv sebetvorby a dokázal jej vztáhnout na specifický styl, jímž Nietzsche v *Ecce homo* vykreslil sebe sama. Na stranu druhou ovšem práce platí daň rychlosti vypracování: čím blíže konci, tím víc se rozpadá motivická jednota a téma sebetvorby se čím dál více ztrácí v analýzách (jakkoli podnětných a bystrých), až se nakonec vytratí kamsi do ztracena.

Tuto ambivalenci vyvolává již *Úvod*, kde se autor odvolává na filosofickou antropologii v podání Maxe Schelera, ale v dalších pasážích není nijak postřehnutelné, jak zrovna Scheler souvisí s čímkoli, o čem je řeč. A přitom je přímo hmatatelné, že právě Scheler například ve svých analýzách resentimentu na Nietzscheho minimálně odkazoval. Mám za to, že jistá úspěchanost zabránila studentovi pečlivěji vypracovat nejen tuto linii, ale mnoho dalších pěkných postřehů, které se v rychlosti ubíhajícího textu stávají jakoby perlami, avšak ještě ukrytými ve skořápce a slizu. Nepochybuji, že by autor předložené práce dokázal tyto vrcholné okamžiky spojit do souvislejšího a mnohem smysluplnějšího celku. Mám-li ale hodnotit to, co bylo odevzdáno, musím konstatovat, že v tomto ohledu selhal. Práce působí téměř jako soubor delších aforismů, vodítka pro jejich souvislost však čtenář nedostává. A pokud ano, nepostřehl jsem ho. Mohl by jej kolega při obhajobě ještě trochu zvýraznit?

Po celou dobu se mi totiž na mysl vkrádala otázka: proč vlastně *Ecce homo* vůbec číst a brát vážně. Některé rysy odpovědi student načrtl, avšak souvislou odpověď by přece bylo třeba vypracovat poněkud podrobněji. Obávám se, že pro množství jednotlivých aspektů, které od sebetvorby spíše odvádějí, kolega zkrátka ztratil své téma ze zřetele a už se k němu nedokázal náležitě vrátit. Typickým příkladem nevypracované a pouze letmo naznačené analýzy, která ve výsledku působí na čtenáře jako vata, třebaže by při náležitém promyšlení vedla k jistě důležitým objevům, je kapitola 3.2.1 *Tvorba jako výraz vůle k moci*. Velice bych ocenil, kdyby student u obhajoby dokázal rozvinout myšlenku, kterou zajisté při psaní této kapitoly měl, avšak nedokázal ji vyjádřit. Mám dojem, že drtivá část práce sestává z podobně promyšlených, avšak následně nevyjádřených úvah. Jako by za textem zazníval ještě druhý hlas, jemuž se nedostává intenzity, a proto působí pouze jako šum.

Jako vedoucí práce prohlašuji, že student práci napsal samostatně. Možná až příliš, neboť nereagoval na několikráté výzvy ke konzultaci. Může to být vykládáno buď jako pozitivum či negativum. To nechávám na posouzení komisi.

HODNOCENÍ:

Při celkovém hodnocení jsem rozpačitý, neboť práce vykazuje autorovu značnou kompetenci, která však byla využita přibližně z jedné třetiny. Na první pohled jde text spíchnutý horkou jehlou a předpokládám, že u obhajoby uslyšíme leccos, čím by to mohlo být omluveno. Sám bych se určité shovívavosti nebránil, především proto, že je mi sympatická autorova snaha popasovat se s tak náročným textem. A také proto, že z této konfrontace student vlastně vychází celkem dobře. Vše kazí pouze mé podezření, že by mohl dopadnout ještě mnohem lépe. Z těchto důvodů doporučuji práci k obhajobě a navrhuji ji hodnotit v rozmezí velmi dobře až dobře v závislosti na průběhu obhajoby.

V Neratovicích 30. 1. 2022

Jakub Chavalka